

ingsins vera jafngildur á öllum þremur málunum, í einu eintaki, sem skal varðveitt í skjalasafni Alþjóðabankans, sem með undirskrift sinni hefur samþykkt að takast á hendur þau verkefni, sem honum eru falin samkvæmt ákvæðum samnings þessa.

texts being equally authentic, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the International Bank for Reconstruction and Development, which has indicated by its signature below its agreement to fulfil the functions with which it is charged under this Convention.

Gjört í Reykjavík, 13. maí 1966.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

L Ö G

um Fiskveiðasjóð Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fiskveiðasjóður Íslands er sjálfstæð stofnun í eigu ríkisins. Sjóðurinn lýtur sérstakri stjórn, eins og segir í lögum þessum, en er í umsjá Útvegsbanka Íslands, með aðskildum fjárhag og bókhaldi. Heimili og varnarþing sjóðsins er í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk Fiskveiðasjóðs er að efla framleiðslu og framleiðni í fiskveiðum, fiskiðnaði og skyldri starfsemi með því að veita stofnlán gegn veði í fiskiskípum, vinnslustöðvum, vélum og mannvirkjum, sem að dómi sjóðsstjórnar eru í þágu sjávarútvegs, þar á meðal skipasmiðastöðvum, dráttarbrautum, viðgerðarverkstæðum, veiðarfæragerðum og verbúðum.

3. gr.

Auk eigna Fiskveiðasjóðs Íslands, skv. lögum nr. 40/1955, tekur sjóðurinn við öllum eignum Stofnlánadeildar sjávarútvegsins, skv. lögum nr. 41/1946 og nr. 48/1961. Á sama hátt tekur sjóðurinn við eignum Skuldaskilasjóðs útvegsmanna, skv. lögum nr. 120/1950. Tekur sjóðurinn við öllum eignum nefndra stofnana og sjóða, eins og þær eru hinn 1. janúar 1967. Frá sama degi tekur sjóðurinn að sér greiðslu allra skulda nefndra stofnana og sjóða, svo og efndir á öllum skuldbindingum og ábyrgðum þeirra, frá sama tíma að telja.

4. gr.

Auk stofnfjár skv. 3. gr. skal fjáröflun til Fiskveiðasjóðs vera með eftirtöldum hætti:

- vextir af lánum og öðrum kröfum,
- útflutningsgjöld af sjávarafurðum, sem renna til sjóðsins lögum samkvæmt,
- til viðbótar framlagi til sjóðsins skv. b-lið greiðir ríkissjóður honum jafnháa fjárhæð árlega,
- lántökur innan lands og erlendis, sbr. þó 7. gr. laga nr. 30/1960.

5. gr.

Stjórn Fiskveiðasjóðs getur ákveðið stofnun nýrra lánaflokka. Skal nánar kveðið á um þá í reglugerð, sem ráðherra setur, að fengnum tillögum stjórnar sjóðsins.

6. gr.

Ríkissjóður ábyrgist allar skuldbindingar Fiskveiðasjóðs gagnvart innlendum aðilum og greiðir þær, ef eignir og tekjur sjóðsins hrökkva ekki til.

Einnig ábyrgist ríkissjóður greiðslu allra lána, svo og efndir allra skuldbindinga, sem Fiskveiðasjóður tekur við af sjóðum og stofnunum þeim, sem nefndar eru í 3. gr.

7. gr.

Fiskveiðasjóður heyrir undir ráðherra þann, sem fer með sjávarútvegsmál. Skal stjórn hans vera í höndum 5 manna, sem ráðherra skipar til tveggja ára í senn eftir tilnefningum. Tilnefnir Seðlabanki Íslands einn fulltrúi í stjórnina, Landsbanki Íslands tvo og Útvegsbanki Íslands tvo. Ráðherra skipar á sama hátt jafnmarga varamenn. Stjórnin kys sér formann og varaformann. Til þess að fundur sjóðsstjórnar sé lögmatgur, þarf meiri hluti stjórnarinnar að sitja hann, og ræður einfaldur meiri hluti fundarins ákvörðun stjórnarinnar.

8. gr.

Verkefni stjórnar Fiskveiðasjóðs eru þessi:

- a. Ákvarðanir um lántökur og aðra fjárflokkun til starfsemi sjóðsins og útgáfu skjala í því sambandi,
- b. ákvarðanir um útlán sjóðsins og lánskjör,
- c. ákvarðanir um rekstraráætlun Fiskveiðasjóðs, er gerð skal fyrirfram fyrir eitt ár í senn,
- d. úrskurður reikninga sjóðsins og ákvörðun um ráðstöfun tekjuafgangis, svo og ákvörðun um afskriftir af kröfum hans,
- e. ráðning forstjóra sjóðsins,
- f. skipun matsnefndar.

Að öðru leyti en hér segir er umsjá og rekstur Fiskveiðasjóðs í höndum Útvegsbankans. Fer um útgáfu fjárskuldbindinga, að því er varðar daglega starfsemi sjóðsins, eftir ákvæðum laga nr. 12/1961, um Útvegsbanka Íslands, eftir því sem við á. Skal nánara kveðið á um þetta í reglugerð, sem ráðherra gefur út.

Stjórn Útvegsbankans ræður aðra starfsmenn sjóðsins og segir þeim upp starfi. Um laun, kjör og réttarstöðu forstjóra og starfsmanna gilda sömu ákvæði og um starfsmenn Útvegsbankans.

9. gr.

Handbært fé Fiskveiðasjóðs skal geymt í viðskiptareikningi í Seðlabankanum. Þó er sjóðnum heimilt að geyma fé í viðskiptareikningum við aðra banka eða sparisjóði, ef svo stendur á, að sú lánastofnun, sem hlut á að máli, hefur veitt bráðabirgðalán til framkvæmda, sem stjórn Fiskveiðasjóðs hefur samþykkt að veita lán til, enda sé innstæðunni haldið innan þess hundradshluta útlagðs kostnaðar við verkið, sem ætla má að lánið úr sjóðnum nemi.

10. gr.

Starfsár Fiskveiðasjóðs er almanaksárið. Af tekjum hvers árs skal greiða kostnað við rekstur sjóðsins svo og töp vegna afskrifaðra lána. Útvegsbankinn og forstjóri sjóðsins skulu sjá um að ganga frá reikningum sjóðsins fyrir 1. marz ár hvert og

hafa afhent þá stjórn sjóðsins. Reikningar sjóðsins skulu endurskoðaðir af tveim mönnum, er ráðherra skipar. Ráðherra staðfestir reikninga sjóðsins að fengnum úrskurði stjórnar og endurskoðenda. Ársreikning skal birta í Stjórnartíðindum.

11. gr.

Öll lán Fiskveiðasjóðs til fiskiskipa skulu tryggð með 1. veðrétti í skipunum. Til nýrra fiskiskipa, sem smíðuð eru innan lands, mega lán nema $\frac{3}{4}$ hlutum kostnaðar eða matsverðs, þess er lægra reynist, en allt að $\frac{2}{3}$ hlutum kostnaðarverðs eða matsverðs með sama hætti, séu skipin smíðuð erlendis.

12. gr.

Lán, sem veitt eru gegn veði í öðrum eignum en skipum, að viðbættum lánum, sem hvíla á eigninni við veðsetningu með forgangsveði, mega hæst nema 60% af matsverði.

13. gr.

Stjórn Fiskveiðasjóðs ákveður lánstíma að höfðu samráði við sjávarútvegs-málaráðherra og stjórn Seðlabankans.

14. gr.

Umsækjendur um lán úr Fiskveiðasjóði geta valið um, hvort heldur þeir leggi lánbeiðnir sínar fyrir Fiskveiðasjóð eða viðskiptabanka sinn. Þær lánbeiðnir, sem lagðar eru fyrir viðskiptabanka umsækjenda, skal viðskiptabankinn senda Fiskveiðasjóði ásamt umsögn sinni. Fiskveiðasjóður skal á sama hátt leita umsagnar viðskiptabanka umsækjenda um umsóknir þær, er honum berast beint, áður en þær eru afgreiddar.

15. gr.

Stjórn Fiskveiðasjóðs skal ákveða vaxtakjör og dráttarvexti, að höfðu samráði við sjávarútvegs-málaráðherra og Seðlabankann, enda séu vextirnir ekki hærri en Seðlabankinn ákveður vexti hæsta af sambærilegum skuldum. Vextir af lánum greiðast eftir á á gjalddögum afborgana. Stjórn sjóðsins ákveður gjalddaga lána við hina ýmsu lánaflokka.

Auk matskostnaðar og annars beins kostnaðar skulu lántakendur greiða $\frac{1}{4}$ % lántökugjald í varasjóð, skv. nánari ákvörðun sjóðsstjórnar.

16. gr.

Nú tekur sjóðurinn erlent fé að láni og lánaþað innan lands, og er þá heimilt að semja svo um við lántakendur, að þeir beri halla eða njóti hagnaðar, er verða kann vegna gengisbreytinga, þannig að vaxta- og afborganagreiðslur hækki eða lækki í íslenskum krónum í hlutfalli við slíkar breytingar.

17. gr.

Skylt er þeim, sem lán fá úr Fiskveiðasjóði, að láta reikningsskrifstofu sjávarútvegsins í té afrit af rekstrar- og efnahagsreikningum fyrirtækja sinna í því formi, sem reikningsskrifstofan ákveður.

18. gr.

Stjórn Fiskveiðasjóðs skal skipa sérstaka matsnefnd til að meta þær eignir, sem í ráði er að veðsetja Fiskveiðasjóði. Skal nefndin skipuð þremur mönnum. Nefndin kýs sér formann. Skal nefndinni heimilt með samþykki stjórnar Fisk-

veiðasjóðs að skipa menn til þess að meta eignir á sínum vegum, enda skal hún endurskoða matið og staðfesta það. Eignir skulu metnar til endurkaupsverðs, að frádregnum eðlilegum afskriftum, er miðist við rýrnun eignarinnar, frá því að hún var ný. Skal matsnefndin semja nákvæmar reglur um framkvæmd matsins, er staðfestar skulu af stjórn Fiskveiðasjóðs. Lánbeiðendur greiða matskostnað.

Heimilt er matsnefndinni, eftir því sem henni þykir rétt, að notfæra sér mót, sem unnin hafa verið á vegum Fiskveiðasjóðs, Ríkisábyrgðasjóðs og Stofnlána-deildar sjávarútvegsins eftir 1961.

19. gr.

Fiskveiðasjóður er undanþeginn opinberum gjöldum og sköttum, hverju nafni sem nefnast. Öll skjöl viðvíkjandi lánum, sem sjóðurinn veitir eða tekur, eru undanþegin stimpilgjöldum.

20. gr.

Skýlt skal lántakendum að hafa hinar veðsettu eignir svo hátt váttryggðar, að vel nægi fyrir áhvílandi lánnum, og tekur veðréttur Fiskveiðasjóðs jafnan einnig til váttryggingarfjárins. Ef til útborgunar váttryggingarfjár kemur, getur Fiskveiðasjóður krafizt þess, að honum sé greidd beint upphæð, sem svarar til áhvílandi láns eða lána hans, enda sé tekið fullt tillit til þeirra veðhafa, er á undan eru í veðröð.

Öllum skuldunautum Fiskveiðasjóðs er skýlt að láta sjóðnum í té árlegt afrit af rekstrar- og efnahagsreikningum sínum í því formi, sem hann ákveður.

21. gr.

Heimilt er að telja lán eða eftirstöðvar láns úr Fiskveiðasjóði fallin í gjalddaga án uppsagnar:

- a. Þegar greiðslur af lánnum eru ekki inntar af hendi á réttum gjalddaga,
- b. við eigendaskipti að veði fyrir láni, ef veðið ferst eða rýrnar verulega í verði, er selt eða sett á uppboð, enda skal bæði seljanda og kaupanda skýlt að tilkynna sjóðnum eigendaskipti þegar í stað,
- c. ef hin veðsetta eign er ekki starfrækt í 6 mánuði eða meira samfleytt, eðli sínu samkvæmt og tilgangi,
- d. ef hin veðsetta eign er flutt úr þeim stað, þar sem hún var starfrækt, er lán var veitt,
- e. ef lántaki hættir störfum eða breytir rekstri sínum að verulegu leyti að dómi sjóðsstjórnar.

22. gr.

Þegar lán er komið í gjalddaga, hefur Fiskveiðasjóður heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð án undangengins dóms, sáttar eða fjárnáms, hvað veð í fasteignum og skipum með tilheyrandi áhrærir, samkvæmt lögum um nauðungaruppboð, nr. 57 frá 1949, sbr. lög um veð frá 4. nóv. 1887, 3. gr., og skal í þessu sambandi heimilt að semja svo um, að uppboð á hinu veðsetta megi fara fram í skrifstofu uppboðshaldara.

Nú er skip eða fasteign, sem Fiskveiðasjóður á veð í, seld á nauðungaruppboði, og ber þá uppboðshaldara að tilkynna Fiskveiðasjóði um uppboðið svo tímanlega, að hann geti látið fulltrúa sinn mæta við uppboðið.

23. gr.

Skuldunautar Fiskveiðasjóðs eru skyldir til að fullnægja öllum kvöðum og skuldbindingum, sem á þá eru lagðar í lögum og reglugerðum fyrir Fiskveiðasjóð.

24. gr.

Sjávarútvegsmálaráðherra getur með reglugerð sett nánari ákvæði um starfsemi Fiskveiðasjóðs.

25. gr.

Með lögum þessum eru felld úr gildi eftirfarandi lög:

- a. lög nr. 40 frá 16. maí 1955, um Fiskveiðasjóð Íslands, lög nr. 64 frá 29. maí 1957, lög nr. 41 frá 9. júní 1960, lög nr. 17 frá 10. marz 1961, öll um breyting á nefndum lögum nr. 40/1955, svo og 7. gr. laga nr. 12 frá 29. marz 1961, um Útvegsbanka Íslands,
- b. lög nr. 41 frá 29. apríl 1946, um Stofnlánadeild sjávarútvegsins við Landsbanka Íslands, lög nr. 30 frá 16. febrúar 1953 um sama, lög nr. 48 frá 29. marz 1961 um heimild Stofnlánadeildar sjávarútvegsins til að opna nýja lánaflokka, svo og öll önnur lög og lagaákvæði, er brjóta kunna í bága við lög þessi.

26. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Þó skulu ákvæði í 25. gr. ekki taka gildi fyrr en 1. janúar 1967.

Bráðabirgðaákvæði.

Seðlabankinn, Landsbankinn og Útvegsbankinn skulu nefna til sinn manninn hver til þess að taka við verðmætum, skuldum og skuldbindingum Fiskveiðasjóðs annars vegar og Stofnlánadeildar sjávarútvegsins hins vegar úr hendi núverandi stjórnenda þessara sjóða. Skulu þessir menn fylgjast með reikningsskilum beggja sjóða hinn 31. desember 1966 og gefa yfirlýsingu um, hverju þeir hafi við tekið, og gera athugasemdir þar um, ef efni verður til. Rísi deilur um einhver atriði varðandi yfirtökuna, skal sjávarútvegsmálaráðherra skera úr þeim.

Gjört í Reykjavík, 13. maí 1966.

Ásgeir Ásgeirsson.

(L. S.)

Eggert G. Þorsteinsson.